

**EXAMEN DE TESTARE PENTRU ADMITEREA ÎN CLASA A V-A
30 Iunie 2020
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ**

Citește cu atenție fragmentul dat, apoi rezolvă cerințele de mai jos:

Scurt timp după aceea, Momo găsi pe treptele de piatră ale ruinei o păpușă cu totul deosebită. Era aproape tot atât de mare ca și ea și cu un aspect atât de natural, încât făcea impresia unui mic om adevărat. Arăta ca o tânără elegantă sau ca un manechin dintr-o vitrină. Momo se uita fix la ea, fascinată. La atingere, păpușa clipi de câteva ori din pleoape, deschise gurița ei delicată și spuse cu o voce sunând oarecum zbârnâitor:

— Bună ziua. Sunt Bibigirl, păpușa perfectă.

Fetița tresări speriată, apoi răspunse însă fără să vrea:

— Bună ziua, mă numesc Momo.

Din nou păpușa își mișcă buzele și spuse:

— Îți aparțin ție. Toți te invidiază pentru mine.

— Nu cred că-mi aparții mie, spuse Momo. Mai degrabă cred că cineva te-a uitat aci.

Luă păpușa în brațe și o ridică. Atunci buzele păpușii se mișcară din nou și spuse:

— Aș dori să am mai multe lucruri.

— Da? răspunse Momo și se gândi. Nu știu dacă am ceva ce să ți se potrivească. Stai, am să-ți arăt lucrurile mele și n-ai decât să spui ce ți-ar plăcea.

Îi arătă o frumoasă pană multicoloră, o piatră în diverse nuanțe, un nasture aurit, un ciob de sticlă colorată. Păpușa nu spunea nimic și atunci Momo o împinse puțin.

— Bună ziua, zbârnâi păpușa, sunt Bibigirl, păpușa perfectă. Aș dori să am mai multe lucruri.

— Da, spuse Momo, știu, ai mai spus-o o dată. N-am mai multe lucruri, dar poate am putea să ne jucăm, da?

O așeză pe Bibigirl cea perfectă pe jos și luă și ea loc în fața ei.

— Acum ne jucăm că tu vii la mine în vizită, propuse Momo.

— Bună ziua, spuse păpușa, sunt Bibigirl, păpușa perfectă.

— Ce drăguț din partea dumneavoastră că ați venit în vizită! răspunse Momo. De unde veniți, stimată doamnă?

— Îți aparțin ție, continuă Bibigirl. Aș dori să am mai multe lucruri.

— la ascultă, spuse Momo, așa nu ne putem juca, dacă spui mereu același lucru.

Momo încercă un alt joc, și când dădu greș și cu el un altul și încă unul și încă unul. Nu izbuti însă nimic. Da, dacă păpușa n-ar fi spus nimic, atunci ar fi putut Momo să răspundă în locul ei și ar fi avut loc cea mai interesantă conversație. După un timp Momo fu copleșită de o senzație de plictiseală. În sfârșit, făcu un efort de voință și își întoarse privirile de la păpușă. O ființă cenușie, care o observa de mai mult vreme, dădu zâmbind din cap înspre Momo.

— Ce păpușă frumoasă ai! spuse cu glas straniu, lipsit de orice intonație. Toți prietenii tăi ar putea să te invidieze pentru ea. Ești tare norocoasă. Mă tot uit la tine de o vreme, dar am impresia că nu știu cum te poți juca cu o păpușă atât de extraordinară. Trebuie să îi oferi mereu ceva și atunci n-o să te plictisești cu ea. Fii atentă, fetițo! Iată spre exemplu o rochie de seară încântătoare. Și un costum pentru schi. Și unul pentru baie. Un costum de călărie. O pijama. O rachetă de tenis. O brățară, un colier, cercei, o pălărioară cu pene, croșe micuțe pentru golf, sticlute cu parfum...

Făcu o pauză și o privi cercetător pe Momo care ședea ca paralizată pe jos printre toate lucrurile.

— După cum vezi, e foarte simplu. Trebuie doar să ai mereu mai mult și tot mai mult, iar atunci nu te plictisești niciodată. Ei? acum ai înțeles cum trebuie să te joci cu o astfel de păpușă?

— Am înțeles, răspunse Momo, începând să tremure ca de frig.

— Și nici nu mai ai nevoie de prietenii tăi, înțelegi? Acum ai destul de multă distracție, dacă toate lucrurile acestea frumoase îți aparțin, nu-i așa? Asta îți dorești, nu-i așa? Vrei să fie a ta păpușa aceasta extraordinară?

Momo simțea că o aștepta o luptă, ba că se și afla în toiul ei. Nu știa încă pentru ce pornise lupta și împotriva cui. Făcu din cap semn că nu vrea.

— Cum se poate, cum se poate? Tot nu ești mulțumită? Voi, copiii din ziua de azi, sunteți într-adevăr din cale afară de pretențioși! Vrei să-mi spui oare ce-i mai lipsește păpușii perfecte?

Momo privi în jos și se gândi.

— Cred, spuse încetșor, că nu poate fi iubită. Pe prietenii mei îi iubesc, adăugă fetița privind drept în ochii ațintiți asupra ei, deși o înfricoșa răceala din priviri.

(Text adaptat după Michael Ende, *Momo*)

1. De ce crezi că Momo tremură „**ca de frig**” în timp ce ascultă sfaturile ființei cenușii despre jocul cu păpușa?
Formulează-ți părerea în 3-4 enunțuri. **25 de puncte**

2. Oare ce a făcut-o pe Momo să refuze păpușa? Arată două motive care au determinat-o să acționeze astfel.
Răspunsul tău se va încadra între 5 și 8 rânduri (sau 50-80 de cuvinte). **25 de puncte**

3. Arată ce parte de vorbire este fiecare dintre cuvintele subliniate din secvența: *La atingere, păpușa clipi de câteva ori din pleoape, deschise gurița ei delicată și spuse...* **15 puncte**

4. Rescrie enunțul de mai jos punând în locul spațiilor punctate forma corectă: **ia** sau **i-a**.
Hm, ascultă aici, spus atunci bătrâna, dar dacă dat atât de mult de lucru tocmai ca să nu termine de cusut și să nu parte la întrecere? **10 puncte**

5. Rescrie enunțurile de mai jos, respectând pentru fiecare cerința din paranteză:
 - a. Tu erai încrezător și știi tot. (Rescrie enunțul punând verbele subliniate la timpul viitor.)
 - b. Mama vrea să fiu atent și să scriu citeț. (Rescrie enunțul punând verbele subliniate la persoana a II-a singular.)
 - c. E imposibil să aflu mai mult. (Rescrie enunțul punând verbul subliniat la persoana a II-a singular.)**15 puncte**
10 puncte oficiu